

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

→ Napoleon Bonaparte. Bratranec císaře měl spor s korsickými novinami La Revanche, jejichž pařížský korespondent ho nakonec vyzval na souboj. Za sekundanty si vybral dva kolegy, jedním z nich byl dvaadvacetiletý Noir. Když vyhledali prince, aby mu výzvu předali, narazili na malé pochopení: oba sekundanty vyslechl, vytáhl bez varování pistoli a střelil po Noirovi. Těžce zraněný žurnalista se doplazil k domovním dveřím a tam se zhroutil a zemřel. Pohřeb přerostl v mohutnou antimonarchistickou demonstraci. Pierre Bonaparte byl postaven před soud a – osvobozen. Velmi naturalistická náhrobní plastika od Julese Daloua zachycuje Noira v okamžiku smrti, cylindr, spadlý na zem, leží vedle něho. Sochař nedělal žádné tajemství z toho, že žurnalista byl v rozkvětu svých mužných sil, a tak to tedy jsou pohlavní orgány, které k hrobu nejvíce přitahují: „Neploďné a neuspokojené ženy,“ říká Langlade, „si od doteku slibují rychlé zmírnění svých problémů.“

Hrob zpěvačky Dalidy na Montmartru

Vznešený Montparnasse

Ke vznešeným hrobům patří vznešené náhrobky. Skutečná umělecká díla jsou vidět na hřbitově Montparnasse. Leží tu Saint-Saens, J. P. Sartre a S. Beauvoirová, Samuel Beckett, André Citroen nebo dadaista Tristan Tzara. Kuriozitou je ovšem bezpochyby náhrobek manželů Pigeonových v podobě lože. Madame spí, po její levici sedí manžel a s násadkou v ruce pozoruje kolemjdoucí. V hlavách lože drží stráž anděl. Langlade to komentuje jako příklad velkoburžoazního voyeurismu.

Také na Cimetiere de Montmartre, oblíbeném zvláště u milovníků literatury – mj. tu odpočívají Heine, Zola, Stendhal, ale také skladatelé Berlioz a Offenbach – umí Vincent vyprávět trefné historky.

Nesrovnatelně populárnější než oněch pět umělců dohromady byla hrdinka románu Alexandra Dumase ml., která je tu rovněž pohřbena: Alphonsine Plessisová, „Dáma s kaméliemi“ nebo – v provedení Verdiho – „La Traviata“. Po celém městě známou kurtizánu poznal Dumas v roce 1844 a bezhlavě se do ní zamiloval. Protože však samozřejmě neměla v úmyslu pustit ostatní pány k vodě, ukončil žárlivý básník vztah po roce. Alphonsine zemřela 5. února 1847 na souchotiny v pouhých 23 letech. O tom, jak upřímně nabízela své půvaby, svědčí její květinový zvyk: dvacet tři dny v měsíci nosila bílé kamélie, pět dní rudé. To, že její hrob zdobí rudé porcelánové kamélie, lze podle „kronikáře“ Langlada považovat za jemnou pikantérii.

Bleší a jiné trhy

Exotičtí ptáci z jihoamerické džungle, antikvární vydání esejí od Michela de Montaigne nebo džíny za babku. To vše lze sehnat na pestrých pařížských bleších a dalších trzích. Metropole na Seině je v tomto ohledu důl bez dna. Zajistě: najít Renoira v haraburdí blešího trhu, jak se to poštěstilo kdysi jednomu turistovi, je již pasé. Přesto ta směs umění a kých „blešáků“ má něco do sebe. Potkávají se tu lidé, aby si mezi zbožím poklábosili.

Bleší trh jako město

Puces de Saint-Ouen, dnes již proslulé bleší trhy na severním okraji hlavního města, zůstanou matkou všech pařížských trhů.

Prý až kolem 11 milionů lidí přitahuje rok co rok tato prodejní manéž pro levné cetky stejně jako hříšně drahé uměleckořemeslné práce. Hadry, veteš, africké masky, falešné rolexy a bezcenná bižuterie – již od brzkého rána jimi zdobí vetešníci dlažbu v labyrintu uliček Saint-Ouen.

Fajnový kolegové ze starožitného řemesla nemají nic do činění s chiffonniers – vetešníky, kteří sbírají haraburdí. Kolem 16 pevných a zastřešených tržišť ze Saint-Ouen tvoří spíše svět sám pro sebe. Pracuje tu na 2500 „profilů“. Neprodávají veteš, nýbrž speciální židle a pohovky ze 70. let, zahradní branku zdobenou kudrlinkami, nízké salonní stolký z dob kolonie či obrazy známých mistrů.

Exotický a kosmopolitní

Obzvláště exotický a kosmopolitní, ale také s docela rozumnými cenami, je Marché d'Aligre na pařížském východě za Opéra Bastille. Zde se dohaduje hlasitě jako na bazaru. Smysly jsou omámeny. V překypujících výlohách narazí i kulinářští znalci vždy na nějaké překvapení. Hned vedle stolků s olivami, fíky a buráky na Place d'Aligre čekají muslimští řezníci, pokuřující ve vchodech do svých miniaturních obchůdků na zákazníky.

Na starožitnosti se specializují tržiště v uličkách Saint-Ouen

Trhy pro zvláštní zboží

Vedle veteše a potravin má město ještě místa pro speciality. Například trh s květinami na Ile de la Cité. Obklopen správnými budovami z druhého císařství přitahuje Marché aux Fleurs na náměstí Place Louis-Lépine v každém počasí a roční době svou nekonečně barevnou paletou nejenom přátele květin.

Knihomolové, kteří nenašli nic u bouquiništů podél Seiny, proudí o víkendech dál jihozápadně na Marché du livre ancien et d'occasion v parku Georges-Brassens. Hodiny zde můžou hledat staré knihy a listovat.

Klidněji jde trh u sběratelů známek, kteří se častěji v týdnu potkávají na Avenue Gabriel nedaleko rušné Champs-Élysées. A milovníkům umění křižují vytožené objekty před nosem nebo nohama vždy v sobotu na jednom trhu poblíž Bastille-Opéry v multikulturním východě Paříže. ■

MARIAN S. SUCHA

Trhy

Puces de Saint-Ouen

rue des Rosiers, rue Paul Bert, rue Lécuyer a další
metro: Garibaldi nebo Porte de Clignancourt

Marché d'Aligre

Rue d'Aligre
metro: Gare de Lyon

Marché aux Fleurs

Place Louis-Lépine
metro: Chatelet, Saint-Michel

Marché du livre ancien et d'occasion

Park Georges Brassens
metro: Convention